

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 14, No 2 (1964)

ΑΙ ΚΑΙΣΑΡΙΚΑΙ ΤΟΜΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΡΑΞΕΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

doi: [10.12681/jhvms.18688](https://doi.org/10.12681/jhvms.18688)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Α. (1964). ΑΙ ΚΑΙΣΑΡΙΚΑΙ ΤΟΜΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΡΑΞΕΙ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 14(2), 107–118. <https://doi.org/10.12681/jhvms.18688>

ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ΑΣΤΙΝΙΣΕ ΓΑΛΑ ΕΒΓΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ε Ι :

280 ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ D

Σήμερα είναι εις όλον τὸν κόσμον γνωστὴ ἡ σημασία τῆς φυσικῆς Βιταμίνης D γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί, κυρίως, τῶν παιδιῶν.

Διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Βιταμίνη D τονώνει τὸν ὀργανισμό γενικά, προφυλάσσει τὰ παιδιά ἀπὸ τὸν ραχιτισμόν, ποῦ κινδυνεύουν νὰ πάθουν μετὰ τὴν ἔλλειψίν της, στὴν περίοδο ποῦ ἀναπτύσσεται ὁ σκελετός τους. Εὐκόλος καὶ εὐχάριστος τρόπος γιὰ ν' ἀποτρέψουμε αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσουμε τὸν ὀργανισμό τους, εἶναι νὰ πίνουν τὸ παστεριωμένον Γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ, ποῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βασικά του θρεπτικά στοιχεία, εἶναι τώρα καὶ πλούσιο σὲ φυσικὴ Βιταμίνη D.

Ἡ ΕΒΓΑ, ἡ ὁποία πρώτη εἰσήγαγε τὸ 1935 τὴν παστερίωσιν στὴν Ἑλλάδα, παρακολουθοῦσα πάντοτε τὰς προόδους τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὸν τομέα τοῦ Γάλακτος, σὰς προσφέρει τώρα κάτι ὠφελιμότερον ἀκόμη: Τὸ παστεριωμένον γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ.

Τὸ ΓΑΛΑ ACTINISÉ εἶναι ΓΑΛΑ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟΝ διὰ μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων μεθόδων (θέρμανσις) μετὰ ταυτόχρονον ἔκθεσίν του εἰς τὴν ἐπίδρασιν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων (τεχνικῶς) μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν τῆς φυσικῆς Βιταμίνης D εἰς ἄραρον τῆς περιερχομένης εἰς τὸ γάλα χοληστερόλης.

Εἶναι γνωστὸν ἐπίσης καὶ ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον, ὅτι αἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες ἀποτελοῦν τὸν "ΖΩΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ", ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς (FACTEUR VITAL).

Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῶν διασῆμων βιολόγων ἐρευνητῶν SCHEER, GRASSER, DUJOL, ROGET, LASSABLIÈRE, RANDOUIN, LESNÉ καὶ πολλῶν ἄλλων γενομένη ἀναμφισβήτητος διαπίστωσις τῆς εὐνοϊκῆς ἐπιδράσεως τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σκελετοῦ, τοῦ βάρους καὶ τῆς ἐν γένει διαπλάσεως τῶν νεαρῶν ὀργανισμῶν.

Ἡ διαφορὰ τῆς ὠφελιμότητος τοῦ παστεριωμένου γάλακτος ΕΒΓΑ ACTINISÉ ἀπὸ τὰ λοιπὰ γάλατα εἶναι φανερὴ ἀμέσως ἀπὸ τὸ ὅτι τὸ γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ περιέχει 280 διεθνεῖς μονάδες Βιταμίνης D κατὰ χιλιόγραμμον, ἐνῶ τὰ λοιπὰ γάλατα φθάνουν τίς 80. Γι' αὐτὸ τὸ παστεριωμένον γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ εἶναι περισσότερο ὑγιεινὸ, περισσότερο θρεπτικόν.

ΕΒΓΑ

τοῦτο ἀποθνήσκει ἐξ ἀσφυξίας, δι' ὃ καὶ συνιστᾶται ἡ ἐκτέλεσις τῆς καισαρικῆς τομῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης ὑπῆρξαν ἄριστα. Ἡ ἀγέλας διεσώθη, ὁ δὲ μόσχος, θῆλυς μεγαλόσωμος προερχόμενος ἐκ τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως ἐξήχθη ὑγιῆς καὶ ἐπέζησεν. Ἡ ὄλη ἐγγείρησις διεξήχθη κατὰ τὰ γνωστὰ ὡς τὰ ἀνωτέρω καὶ δὲν ἐσημειώθη οὐδεμία μετεγχειρητική ἐπιπλοκή.

Ἡ ἀγέλας τοῦ Μ. Θ. κατοίκου Ὁρφανίου-Παγγαίου, μετὰ τῆς ἐκ καισαρικῆς τομῆς μοσχίδος τῆς καὶ τοῦ ἐκ φυσιολογικοῦ τοκετοῦ μόσχου τῆς.

Τὴν 1-1-1961, ἡτοι 20 μῆνας καὶ 21 ἡμέρας ἀπὸ τὴν διενεργηθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν καισαρικὴν τομήν, ἡ ἐν λόγῳ ἀγέλας ἔτεκε φυσιολογικῶς μόσχον ἄρρενα ὑγιέστατον ἐκ τεχν. γονιμοποιήσεως.

Τὴν 15-3-1962, ἡτοι 14 μῆνας καὶ 13 ἡμέρας μετὰ τὸν δεύτερον φυσιολογικὸν τοκετόν, καὶ πάλιν ἡ ἐν λόγῳ ἀγέλας ἔτεκε καὶ τρίτον μόσχον θῆλυ, ὑγιέστατον ἐκ τεχν. σπερματεγχύσεως.

Περίπτωσης τετάρτης.

Ὑπὸ τοῦ Π. Σ. κατοίκου Παλαιοχωρίου-Παγγαίου, διεκομίσθη εἰς τὸ παρ' ἡμῶν Ἴδρυμα τὴν 16-4-1959 δυστοκοῦσα ἀγέλας ἀπὸ διημέρου μὲ τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: ἀγέλας, φυλῆς ἐγγωρίας, ἡλικίας 27 μηνῶν, χρώματος φαιοῦ καὶ λίαν μετρίως θρεπτικῆς καταστάσεως.

Διεπιστώσαμεν τὸν θάνατον τοῦ ἐμβρύου καὶ δὴ νεκρικὴν ἀκαμψίαν αὐτοῦ, κοιλία ἐλαφρῶς διατεταμένη, ἀνορεξία, ἀδιαθεσία, θερμοκρασία 39,3° C, καρδία ἐξησθενημένη. Ἐκ τοῦ αἰδοίου ἀπεβάλλοντο πυοσηπτικά ἐμβρυακὰ ὑγρά, αἱ δὲ ἐξωθητικαὶ ὠδίνες εἶχον παύσει.

Ἀπεφασίσαμεν τὴν καισαρικὴν τομὴν, ἣ ὁποία καὶ ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἴδιαν ὡς καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν σειρᾶν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐγένετο μόνον τοπικὴ ἀναισθησία.

Κατὰ τὴν διάνοξιν τῆς μήτρας ἐξηλθεν ἄφθονον πυοσηπτικὸν δύσοσμον ὑγρόν. Ἐξηγάγομεν τὸ ἐν νεκρικῇ ἀκαμψίᾳ εὗρισκόμενον ἔμβρυον καὶ ἀφηρέσαμεν τὸ ἀποκεκολλημένον μέρος τοῦ πλακοῦντος.

Ἐτοποθετήσαμεν ἐντὸς τῆς μήτρας δύο ὑπόθετα τετραμυκίνης καὶ τρία ὑπόθετα Sulfa-Urea καὶ ἀκολούθως μετὰ τὴν συρραφὴν τῆς μήτρας, εἰσηγάγομεν ἐντὸς τῆς κοιλιακῆς κοιλότητος 3.000.000 U.I. κρυσταλλικῆς πενικιλίνης ἐν συνδυασμῷ μὲ ἀποστειρωμένην σουλφαμεζαδίνην. Εἶτα συνερράψαμεν τοὺς χιτῶνας κατὰ στρώματα διὰ κατ-γκοῦτ No 2 καὶ χονδρῆς μετᾶξης, ἣ δὲ ἀπολύμανσις τῶν χειλέων τοῦ τραύματος ἐγένετο διὰ βάμματος ἰωδίου.

Μετεγχειρητικὴ ἀγωγή καὶ πορεία : ἀντιγαγγραινικὸς ὀρός, ἀντιτετανικὸς ὀρός, ἀντιβιοτικά καὶ καρδιοτονωτικά. Τὴν ἐπομένην τῆς ἐγχειρήσεως διεπιστώσαμεν ἔντονον πυρετικὴν ἀντίδρασιν (40,1° C), ἀνορεξίαν καὶ ἀδιαθεσίαν. Κατόπιν συστηματικῆς θεραπείας δι' ἀντιβιοτικῶν, μετὰ 48ωρον παρατηρήσαμεν σημαντικὴν βελτίωσιν, πλὴν ὅμως ἡ θεραπεία ἐσυνεχίσθη ἐπὶ δεκαήμερον, ὅποτε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς κατάστασιν.

Ἐπτά μῆνας ἀργότερον, αὕτη ἔθανεν συνεπείᾳ ὀξείας δηλητηριάσεως.

Περίπτωσις πέμπτη.

Ἄγελᾶς, 26 μηνῶν, φυλῆς ἡμιβελτιωμένης, χρώματος βαθέος καστανοῦ, τοῦ I.Π. κατοίκου Πυργοχωρίου-Παγγαίου, παρουσίαζεν τὴν 22-9-1959 δυστοκίαν λόγῳ ἔστενωμένης πυέλου.

Τὸ ἔμβρυον προερχόμενον ἐκ τεχν. γονιμοποιήσεως δυσαναλόγως μεγάλωσμον καὶ ἐν ζῳῇ εἰσέτι, ἐφέρετο μετὰ τὴν ρῆξιν τῶν ἐμβρυϊκῶν σάκκων, ἐντὸς τῆς πυελικῆς κοιλότητος μόνον διὰ τῶν ἐμπροσθίων ἄκρων. Ἡ κεφαλὴ ὑπερβολικὰ μεγάλη εὕρισκετο ἐνσφηνομένη κάτωθεν τῆς λεκάνης.

Ἀπεφασίσαμεν τὴν καισαρικὴν τομὴν. Προτιμήσαμεν αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν ἀριστερὰν λαγόνιον χώραν, καθότι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς διεπιστώσαμεν παλαιὰν κοιλιοκήλην, μέγεθος πορτοκαλίου, ἣ ὁποία ἐνδεχομένως θὰ παρημποδίζε τὴν ἐπέμβασίν μας.

Ἀκολούθησαμεν τὴν μέθοδον τοῦ Vicard, καὶ ἡ τομὴ ἐγένετο κάτωθεν καὶ ἔμπροσθεν τῆς μηροκνημιαίας ἀρθρώσεως καὶ ἐπὶ μήκους 40 ἐκ. Ἐγένετο καὶ πάλιν μόνον τοπικὴ ἀναισθησία, ἣ μεγάλη κοιλία μετετοπίσθη εὐκόλως, ἣ δὲ περαιτέρω ἐγχείρησις διεξήχθη κατὰ τὰ γνωστά.

Ὁ μόσχος ἐξήχθη ὑγιῆς καὶ ἐπέζησεν, ἣ δὲ μήτηρ του ἐπανῆλθε συντόμως εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς κατάστασιν.

Μετὰ ἐν ἔτος περίπου, ἣ διὰ καισαρικῆς τομῆς ἐγχειρηθεῖσα ὡς ἄνω ἄγελᾶς ὠδηγήθη εἰς σφαγεῖον ἔνθα καὶ ἐσφάγη.

Περίπτωσις ἕκτη.

Ἄγγελος, 32 μηνῶν, φυλῆς ἡμιβελτιωμένης, φαιοῦ βαθέως, τοῦ Π. Ι. κατοίκου Φιλίππων-Καβάλας, παρουσίαζε δυστοκίαν τὴν 29-1-1960.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τοῦ 24ώρου τῆς ἡμέρας ταύτης, διάφοροι πρακτικοὶ καὶ ἐμπειρικοὶ ἐπεχείρησαν ν' ἀποπερατώσωσι τὴν δυστοκίαν ταύτην, ἄνευ τινὸς ἀποτελέσματος.

Τὴν ἐπομένην καὶ περὶ ὥραν 13 μ. μ. ἐκλήθημεν τηλεφωνικῶς μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως μεταβῶμεν ἐπειγόντως εἰς τὸ ὡς ἄνω χωρίον, ἵνα ἐκτελέσωμεν καισαρικὴν τομὴν πρὸς διάσωσιν τῆς ἀγελάδος.

Εὔρομεν τὸ ζῶον κατακεκλιμένον εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν. Σφυγμὸς μόλις αἰσθητός, θερμοκρασία 37,4° C, καρδία ἐξησθενημένη, αἱ δὲ ἐξωτερικαὶ ὠδίνες εἶχον παύσει ἀπὸ τὴν προηγουμένην.

Τὸ ἔμβρυον νεκρὸν, μεγαλόσωμον, τυμπανικὸν καὶ ξηρόν, εὐρίσκετο κατὰ τὸ 1/3 ἐκτεθειμένον εἰς τὴν δίοδον τοῦ πυελογεννητικοῦ σωλήνος, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὴ ἀκόμη ἢ ψηλάφησις του ἕνεκα τῶν βαρυτάτων καὶ ἐκτεταμένων μετ' αἰμορραγιῶν κακώσεων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Πρὸ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως καὶ τῇ ἐπιμονῇ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ ζώου ἀπεφασίσασμεν τὴν καισαρικὴν τομὴν. Ἠκολουθήσαμεν τὴν ἰδίαν τεχνικὴν καὶ λοιπὰς λεπτομερείας ὡς εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν. Ἐξήχθη τὸ νεκρὸν ἔμβρυον καὶ ἐπηκολούθησεν ἔντονη θεραπευτικὴ ἀγωγή δι' ἀντιβιοτικῶν, σουλφοναμιδῶν καὶ καρδιοτονωτικῶν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης ἦσαν θαυμάσια. Ἡ ἀγέλας τὴν 20ὴν μετεγχειρητικὴν ἡμέραν ἀπεκατεστάθη τελείως καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς κατάστασιν, πλὴν ὅμως ἐκ τῆς ὡς ἄνω πληγῆς ἔνθα ἐγένετο ἡ καισαρικὴ τομὴ ἔρρεε πῦον καὶ κατέληξεν εἰς συρίγγιον, τὸ ὁποῖον ἐπουλώθη μετὰ τρίμηνον.

Τὴν 17-11-1961 ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ζώου μᾶς ἐπληροφόρει ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀγέλας εὐρισκομένη εἰς τὸν ἕκτον μῆνα τῆς κηρύσεώς της ἀπέβαλεν.

Τὴν 27-5-1963 ἡ ἐν λόγῳ ἀγέλας ἔτεκε φυσιολογικῶς μύσχον ἄρρωνα ὑγιέστατον ἐκ τεχν. γονιμοποιήσεως.

Περίπτωσις ἐβδόμη.

Ἄγγελος 37 μηνῶν, φυλῆς ΣΒΙΤΣ, χρώματος φαιοῦ, τοῦ Μ. Θ. κατοίκου Πολυστύλου-Καβάλας, δυστοκοῦσα ἀπὸ τὴν προηγουμένην διεκομίσθη εἰς τὸ παρ' ἡμῶν Ἴδρυμα τὴν 19-6-1963.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν εὔρομεν τὴν πύελον κατεχομένην ὑπὸ τῶν ὄγκων τῶν δεξ. ἐμπροσθίου καὶ ἀριστ. ὀπισθίου ἄκρων τοῦ ἐμβρύου. Τὰ ἄκρα ταῦτα πιεζόμενα πρὸς ἄλληλα προεβάλλοντο ἔξωθεν τῆς σχισμῆς τοῦ αἰδοίου.

Ἡ προβολὴ αὕτη, ὡς μᾶς ἐπληροφόρει ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ζώου, ἐδημιουργήθη ὑπὸ πρακτικῶν, οἵτινες ἐκ λάθους συνέλαβον τὰ ἀντίθετα ἄκρα

τοῦ ἔμβριου καὶ ἀφοῦ προσέδεσαν ταῦτα διὰ σχοινίου, προσεπάθουν ἀκάρπως καθ' ὅλην τὴν νύκτα ν' ἀποπερατώσωσι τὸν τοκετόν.

Τὸ ἔμβριον ἦδη νεκρὸν καὶ ἐν καταστάσει τυμπανισμοῦ ἐφέρετο κατόπιν τούτου εἰς ἐγκάρσιον σχῆμα, ὃ δὲ μετασχηματισμὸς τοῦ ἐτύγγανεν ἀδύνατος, καθότι ἡ προβαλλομένη μοῖρα τοῦ ἔμβριου ἦτο ἰσχυρῶς ἐνσφηνωμένη ἐν τῇ πυέλω καὶ ἀκίνητος διὰ τῆς χειρὸς ὠθήσεως.

Γενομένης δὲ τῆς καισαρικῆς τομῆς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κενεῶνος κατεβλήθησαν παρ' ἡμῶν τῇ βοηθείᾳ καὶ τοῦ νοσοκόμου μάταιαι προσπάθειαι οὐ μόνον διὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ἔμβριου ἐκ τοῦ κοιλιακοῦ τραύματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μετατόπισιν ἀκόμη τοῦ ἐντὸς τῆς μήτρας εὐρισκομένου τοιούτου, μὴ στρεφομένου μήτε πρὸς τὰ πρόσω μήτε πρὸς τὰ ὀπίσω.

Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη ἡ ἔμβρυοτομὴ ἐκ τῆς κολπικῆς ὁδοῦ. Συνεκρατήθη οὕτω ὑπὸ τοῦ νοσοκόμου ἡ κεφαλὴ τοῦ ἔμβριου διὰ ἀγκύστρου μετὰ τοῦ ἀριστ. ἐμπροσθίου ποδὸς ἐκτὸς τοῦ κοιλιακοῦ τραύματος καὶ εἶτα προέβημεν μετὰ μεγίστης δυσκολίας καὶ κόπου, εἰς τὴν ἀποκοπὴν τοῦ δεξιοῦ ἐμπροσθίου ποδός, εἰς τὸ σημεῖον τῆς ὠμοπλάτης τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀλύσεως Chasseniac.

Ἡ μετέπειτα συνεχιζομένη καισαρικὴ τομὴ διεξήχθη ὁμαλῶς καὶ ἡ τοσοῦτω ταλαιπωρηθεῖσα ἀγέλας κατόπιν τῆς δεούσης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐπανῆλθεν ἄριστα εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς κατάστασιν. Τὸ νεκρὸν ἔμβριον μεγαλώσωμεν ἐζύγιζε 43 Kg.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτελέσωμεν μίαν καισαρικὴν τομὴν ἐν συνδυασμῷ μὲ ἔμβρυοτομίαν.

Μετὰ πεντάμηνον, προβάντες εἰς τὴν ἐξέτασίν τῆς διὰ τοῦ ἀπενδυσμένου, οὐδὲν τὸ παθολογικὸν διεπιστώσαμεν καὶ ὁ ἀφροδίσιος ὄργασμος ἐπανελήφθη κανονικῶς.

Περίπτωσης ὀγδόη.

Ἀγέλας ἡλικίας 2¹/₂ ἐτῶν, φυλῆς ἐντοπίας, χρώματος φαιοῦ, τοῦ P. I. κατοίκου Ὁφρυνίου-Παγγαίου, δυστοκοῦσα ἀπὸ 18ῶρου, διεκομίσθη εἰς τὸ παρ' ἡμῶν Ἴδρυμα τὴν 5-7-1963.

Ἐγένετο καισαρικὴ τομὴ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κενεῶνος συνεπείᾳ στενώσεως τῆς πυέλου. Ἐξήχθη νεκρὸν ἔμβριον, ἡ δὲ ἀγέλας μετὰ διήμερον ἀπεκατεστάθη πλήρως.

Πέντε μῆνας ἀργότερον αὕτη ὠδηγήθη εἰς σφαγεῖον ἔνθα καὶ ἐσφάγη.

Περίπτωσης ἐνάτη.

Σῦς, φυλῆς ἐντοπίας 11 μηνῶν τοῦ Α. Α. κατοίκου Κοκκινοχώματος-Καβάλας διεκομίσθη τὴν 24-8-1953 εἰς τὸ παρ' ἡμῶν Ἴδρυμα ἕνεκα δυστοκίας.

ΠΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
ΚΑΙ ΕΜΒΟΛΙΑ

DR. SALS'BURY'S LABORATORIE

CHARLES CITY, IOWA - U.S.A.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΣΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ :

- **MEDIC-AID:** Βιταμινούχο-άντιβιοτικό παρασκεύασμα (Φόρμουλα), τονωτικό, όρεκτικό, θεραπευτικό.
- **SALSTREP:** Μοναδικό για τη χρόνια Άναπνευστική νόσο (ΑΪρ-Σάκ).
- **SULQUIN:** Για την Κοκκιδίαση, όξεία χολέρα και τύφο.
- **WAZINE:** Ύγρo πιπεραζίνη, για τo κοινά σκουλήκια.
- **WORMAL:** Μοναδικό για όλα τo έσωτερικά παράσιτα. (Σκουλήκια, σκουληκάκια των τυφλών έντέρων, ταινίες).
- **AR-SULFA:** Μοναδικό για τo Μολυσματική Κόρυζα (Κρυολογήματα).
- **AVI-TAB:** Για τo φύραμα. Όρεκτικό, δυναμωτικό, καταπραΰντικό του πεπτικού συστήματος.
- **GERMEX:** Γενικό άπολυμαντικό.
- **ΕΜΒΟΛΙΑ:** Τά πιό ευχρηστα, πρακτικά και αποτελεσματικά έμβόλια ψευδοπανώλους, διαλυτά στο πόσιμο νερό και διφθερίτιδος με πηρουνάκι. Μεγάλης διάρκειας και για όποιαδήποτε ηλικία.

“BIT-A-MIN”

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΑ ΦΥΡΑΜΑΤΑ:

ΟΡΝΙΘΩΝ - ΔΙΑΝΩΝ - ΑΓΕΛΑΔΩΝ - ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ
ΔΡΟΜΩΝΩΝ ΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΩΝ ΖΩΩΝ

(Εἰς χαρτόσακκους σφραγισμένους τῶν 35 γγ. μὲ ἐτικέ-
τες ἀναγράφουσες ὁδηγίες χρήσεως καὶ πλήρη ἀνάλυση).

ΓΕΩΡ. Μ. ΠΑΠΠΑΣ & ΥΙΟΙ Α.Ε.

(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1920)

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΑΠΟΘΗΚΗ: ΑΘΗΝΑΙ, ΕΡΜΟΥ 124 - ΤΗΛ. 532.528/535.673
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΕΛΕΥΣΙΣ, ΘΗΒΩΝ 24 - ΤΗΛ. 076.655

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΘΑΝ. Σ. ΤΣΟΛΙΑΚΟΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ - ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΟΣ

Κατὰ τὴν κολπικὴν ἐξέτασιν, διὰ τῶν δακτύλων, διεπιστώσαμεν ὅτι ἡ δυστοκία ὠφείλετο εἰς ἐστενωμένην πύελον.

Ἀπεφασίσαμεν τὴν καισαρικὴν τομήν. Ἡ σὺς κατεκλήθη ἐπὶ τῆς χειρουργικῆς τραπέζης, καὶ μετὰ τὴν διὰ νοβοκαΐνης διαλ. 1% τοπικὴν ἀναισθησίαν καὶ προετοιμασίαν, ἐνηργήθη τομὴ εἰς τὴν δεξιὰν λαγόνιον χώραν, εἰς τὸ μέσον περιόπου τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ λαγονίου ἀκρολοφίας καὶ τελευταίας πλευρᾶς, ἐπὶ μήκους 15 ἐκ.

Ἡ ἐγχείρησις διεξήχθη κανονικῶς καὶ ἐξήχθησαν συνολικῶς τέσσαρα ζῶντα ἔμβρυα. Οἱ πλακοῦντες ἀφηρέθησαν ἐκ τοῦ τραύματος καὶ ἐντὸς τῆς μῆτρας ἐτέθησαν δύο ὑπόθετα τετραμυκίνης καὶ ἐν οὐτερίνης. Ἠκολούθησαν ἐνδοπεριτοναϊκὴ ἔγχυσις βιοθεραπευτικῶν, συρραφὴ κατὰ στρώματα καὶ τελεία ραφὴ τοῦ δέρματος. Μετεγχειρητικῶς ἐχορηγήθησαν ἀντιβιοτικά ἐπὶ πενθήμερον.

Ἡ μήτηρ καὶ τὰ νεογνὰ ἐξετράφησαν κανονικῶς.

Περίπτωσις δεκάτη.

Σὺς, φυλῆς ἐγχωρίας, 10 μηνῶν τοῦ Α. Τ. κατοίκου Κοκκινοχώματος, παρουσίαζε δυστοκίαν τὴν 23-11-1959 ἀπὸ τριημέρου.

Ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς σὺς ἦτο μετρία, ἐκ δὲ τοῦ αἰδοίου ἀπεβάλλοντο δύσσομα ἐμβρυϊκὰ ὑγρά. Διὰ τῆς κολπικῆς ψηλαφήσεως διεπιστώθη, ὅτι ἡ πυελικὴ κοιλότης ἦτο κενή, πλὴν ὅμως διὰ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων καὶ πρὸς τὸ πρόσθιον τοίχωμα τῆς πύελου εὐρέθη ἡ ράχις ἐμβρύου ἐστραμμένη πρὸς τὰ πρόσω. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπῆρχεν ὅτι ἡ δυστοκία ὠφείλετο εἰς τὸ ἐγκάρσιον σχῆμα τοῦ ἐμβρύου. Ἀπεφασίσαμεν τὴν καισαρικὴν τομήν καὶ ἡ σὺς κατεκλήθη ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἠκολουθήσαμεν τὴν ἰδίαν τεχνικὴν καὶ τακτικὴν ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην. Ἐξήχθησαν συνολικῶς ἕξ ἔμβρυα νεκρά, ἀνὰ τρία ἕξ ἐκάστου κέρατος, ἐν ἐμφυσηματώδη καταστάσει λόγῳ ἐπελθούσης σήψεως.

Μετεγχειρητικῶς ἐχορησιμοποιήθησαν ἀντιβιοτικά καὶ ἡ σὺς ἀπεκατεστάθη πλήρως.

Περίπτωσις ἐνδεκάτη.

Αἰξ, ἡμιβελτιωμένης φυλῆς, οἰκόσιτος, ἡλικίας ἐνὸς ἔτους τῆς Κυρ. Κ. κατοίκου Ἀμισιανῶν, διεκομίσθη εἰς τὸ παρ' ἡμῶν Ἴδρυμα τὴν 29-1-1960. Αὕτη παρουσίαζεν ἅπαντα τὰ σημεῖα ἐπικειμένου τοκετοῦ, ἀπωλέσασα πρὸ ὀλίγων μόλις ὥρῶν τὸ ἀμνιοτικὸν καὶ ἄλλαντοειδὲς ὑγρὸν.

Γενομένης κολπικῆς ἐξετάσεως ἐξηκριβώθη ἀτελής διαστολὴ τῆς μῆτρας, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν διὰ δακτύλων ψηλάφησιν τοῦ ἐμβρύου.

Ἀπεφασίσθη ἡ καισαρικὴ τομὴ, ἣτις καὶ ἐνηργήθη ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κενεῶνος εἰς τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ λαγονίου ἀκρολοφίας καὶ τελευ-

ταίας πλευρᾶς ἐπὶ μήκους 15 ἐκ. Ἐγένετο καὶ πάλιν μόνον τοπικὴ ἀναισθησία καὶ ἐξήχθησαν μετ' εὐκολίας δύο ζῶντα ἔμβρυα, ἀνά ἓν ἐκ τῶν δύο κερμάτων. Ἀφηρέθη τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πλακοῦντος καὶ εἰσήχθη ἐντὸς τῆς μήτρας ἐν ὑπόθετον τετραμυκίνης καὶ ποσότης διαλ. πενικιλίνης.

Μετεγχειρητικῶς ἐχρησιμοποιήθησαν ἀντιβιοτικά. Τὴν ἐπομένην παρετηρήθη ἔντονος πυρετικὴ ἀντίδρασις, τελεία ἀνορεξία, ἀστάθεια τῶν ἄκρων. κοπρόστασις, δύσπνοια, ταχυκαρδία, ἐπιπεφυκότες ὑπεραιμικοί. Ἐσυνεχίσθη ἡ δέουσα θεραπευτικὴ ἀγωγή.

Μετὰ τριήμερον αὕτη ἔθανε συνεπείᾳ περιτονίτιδος καὶ βαρείας λοιμώξεως. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐγχείρησις αὕτη ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας καὶ δριμύτατον ψύχος.

Περίπτωσης δωδεκάτη.

Τὴν 25-6-1961, μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ μίαν καισαρικὴν τομὴν ἐπὶ δυστοκούσης γαλῆς, ἡλικίας 8 μηνῶν, φυλῆς κοινῆς καὶ λίαν μικρόσωμης τοῦ Θ. Χ. κατοίκου Ἐλευθερουπόλεως.

Ἡ ἐν λόγῳ γαλῆ ὠδινεν ἀπὸ διημέρου ἡ δὲ γενικὴ κατάστασίς της ἦτο μετρία. Καρδία ἐξησθενημένη, ἀναπνοὴ ταχεῖα, κοιλία διατεταμένη.

Διὰ τῆς περιφορᾶς τοῦ ἐντὸς τοῦ κολεοῦ εἰσαχθέντος δακτύλου ἡμῶν, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐρευνήσωμεν ἐπαρκῶς τὸ μητρικὸν στόμιον, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν πτυχῆς πεπιεσμένης καὶ κεκαλυμμένης ὑπὸ μαλθακοῦ ἰστοῦ. Μόνον διὰ τοῦ λεπτοτάτου καὶ λίαν τεταμένου τοιχώματος τῆς μήτρας ἠσθανόμεθα τὴν μικρὰν κεφαλὴν ἐμβρύου.

Προφανῶς ἡ δυστοκία αὕτη νὰ ὠφείλετο εἰς ἀπόφραξιν ἢ εἰς σύμμυσιν ἢ εἰς σμικρότητα τοῦ ἐξωτερικοῦ μητρικοῦ στομίου, λόγῳ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας τοῦ ζῶου καὶ τοῦ πολὺ μικροῦ ἀναστήματός του.

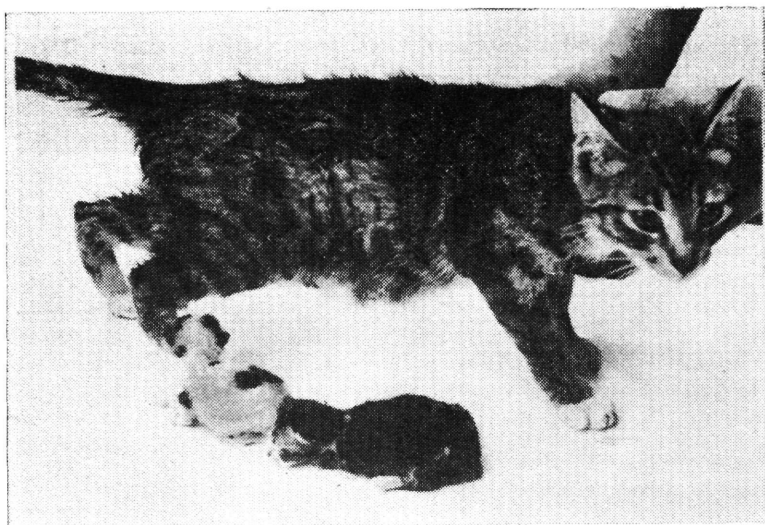
Ἀπεφασίσθη ἡ καισαρικὴ τομὴ. Ἡ γαλῆ κατεκλήθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλαγίας θέσεως καὶ ἀφοῦ ἐπεδέσαμεν ἅπαντας τοὺς ὄνυχας τῶν ποδῶν της διὰ βάμβακος καὶ γάζης ἵνα καταστήσωμεν ταύτην ἀκίνδυνον, προέβημεν εἰς τὴν γνωστὴν προετοιμασίαν καὶ τοπικὴν ἀναισθησίαν διὰ νοβοκαΐνης διαλ. 1% τῆς χώρας ἐφ' ἧς θὰ ἐγένετο ἡ ἐπέμβασις. Ἡ τομὴ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ λαγόνος, εἰς τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ λαγονίου ἀρολοφίας καὶ τελευταίας πλευρᾶς ἐπὶ μήκους 7 ἐκ.

Ἐκ τοῦ δεξιοῦ κέρατος ἐξήχθησαν δύο ζῶντα ἔμβρυα ἅτινα καὶ ἐπέζησαν, ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἕτερα δύο, πλὴν ὅμως ἀμφότερα νεκρά. Ὁσαύτως διεπιστώθη ὅτι τὸ ἐν ἑξ αὐτῶν ὕπερ ἀρχικῶς ἐψηλαφήσαμεν διὰ τοῦ τεταμένου τμήματος τῆς μήτρας ἦτο ἐλαφρῶς ἐξοιδημένον.

Ἀκολούθως διὰ λαβίδων ἀφηρέθη τὸ ἀποκεκολλημένον μέρος τοῦ πλακοῦντος καὶ εἰσήχθη ἐντὸς τῆς μήτρας ποσότης διαλ. πενικιλίνης.

Ἐν συνεχείᾳ προέβημεν εἰς τὴν συρραφὴν τῆς μήτρας διὰ κατ-γκοῦτ

Νο 0 καὶ μετὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἐντερικῶν ἐλίκων, ἐπανατοποθετήσαμεν ταύτην εἰς τὴν φυσιολογικὴν τῆς θέσιν. Τὰς ἐν τῇ περιτοναϊκῇ κοιλότητι ποσότητας αἵματος καὶ ὑγρῶν ἀφηρέσαμεν ἐπιμελῶς διὰ ἀπεστερωμένον βάμβακος καὶ ἐγχύσαμεν ἐντὸς τῆς κοιλιακῆς κοιλότητος 200 γ.μ. κρυσταλλικῆς πενικιλίνης. Ἡ συρραφὴ τοῦ περιτοναίου ἐγένετο ἐπίσης διὰ κατγκοῦτ Νο 1, τοῦ δὲ δέρματος καὶ μυῶν διὰ κλωστῆς νάυλον. Μετεγχειρητικῶς ἐχρησιμοποιήθησαν ἀντιβιοτικά ἐπὶ πενθήμερον, τὸ κοιλιακὸν τραῦμα ἰάθη συντόμως, ἡ δὲ γαλῆ ἀποκατεστάθη πλήρως ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἡ ὑποστᾶσα τὴν καισαρικὴν τομὴν γαλῆ μετὰ τῶν δύο νεογνῶν, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγχείρησιν.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1962, ὡς μᾶς ἐπληροφόρει ὁ ὡς ἄνω ἰδιοκτήτης, ἡ τοσοῦτω ταλαιπωρηθεῖσα γαλῆ ἔτεκε φυσιολογικῶς δύο ζῶντα ἔμβρυα, καὶ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1963 ἕτερα τέσσαρα.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Α

Ἐκ τῆς παρουσίας ἐργασίας, ἔνθα περιγράφομεν 12 περιπτώσεις καισαρικῶν τομῶν, ἅσιν ἐσχόμεν κατὰ καιροὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτελέσωμεν ἐπὶ διαφόρων ζώων, δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

1) Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ὑφ' ἡμῶν καισαρικαὶ τομαὶ διενεργήθησαν κατὰ κανόνα ἐπὶ πρωτοτόκων ζώων.

2) Αἱ αἰτίαι καὶ αἱ ἐνδείξεις αἵτινες προέκυψαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καισαρικῶν τομῶν ὑπῆρξαν : α) αἱ στενώσεις τῆς πυέλου, β) αἱ ὑπερβολικαὶ

διαστάσεις τοῦ ἐμβρύου, γ) αἱ κακαὶ προβολαὶ τῶν ἐμβρύων μὴ δυναμένων νὰ μετασχηματισθῶσιν, δ) ἡ μερικὴ σπασμωδικὴ συστολὴ τῶν μυῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μητρικοῦ στομίου, μετ' ἀκαμψίας τοῦ μυϊκοῦ τοιχώματος τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας, ε) ἡ ἀτελής διαστολὴ τῆς μήτρας, στ) ἡ νεκρικὴ ἀκαμψία τοῦ ἐμβρύου, ζ) τὸ ἐγκάρσιον σχῆμα τοῦ ἐμβρύου, καὶ η) ἡ ἀπόφραξις ἢ ἡ σμικρότης τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς μήτρας.

3) Ὡς μέρος τῆς διανοίξεως τῆς κοιλιακῆς κοιλότητος, ἐπροτιμήθη πάντοτε καὶ ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, ἐξαιρέσει τῆς 5ης, ἡ δεξιὰ λαγόνιος χώρα μεταξὺ λαγονίου ἀκρολοφίας καὶ τελευταίας πλευρᾶς. Αὕτη φρονοῦμεν ὅτι προσφέρεται καλλίτερον διὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ κυοφοροῦντος κέρατος ἐκ τῆς κοιλίας, καθότι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς κύσεως ὁ πυθμὴν τῆς μήτρας ὠθεῖται κατ' ἀνάγκην πρὸς τὰ πρόσω, δεξιὰ καὶ κάτω.

4) Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ναρκώσεως ἐγένετο χρῆσις πάντοτε τῆς νοβοκαϊνης διάλυμα 2% διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ 1% διὰ τὰ μικρά, διὰ τὴν τοπικὴν ἀναισθησίαν καὶ μόνον εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις τῆς τουτοκαϊνης 2%, ἰσθ' διὰ τὴν ἄνω ἐπισκληρίδιον ἀναισθησίαν. Ἀπεφύγαμεν τοιουτοτρόπως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὴν γενικὴν ἀναισθησίαν ἢ ὁποῖα συνήθως τυγχάνει ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἐμβρύου. Πιστεύομεν ὅτι, ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς πᾶσαν περίπτωσιν διενεργείας καισαρικῆς τομῆς, ἡ τοπικὴ ἀναισθησία τυγχάνει ἐπαρκῆς.

Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἢ ἀποκόλλησις τοῦ πλακοῦντος ἐγένετο διὰ τοῦ τραύματος κατὰ τὴν ἐγχείρησιν. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐπέμβασις αὕτη τυγχάνει εὐκόλος καὶ ἀκίνδυνος καθότι ἢ μετὰ τὴν ἐγχείρησιν ἀφαίρεισις τοῦ πλακοῦντος διὰ τῆς χειρὸς, δύναται ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προκαλέσῃ τὴν ρήξιν τῆς μήτρας εἰς τὸ σημεῖον ἐφ' ὧν ἐγένοντο αἱ ραφαί, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐρεθίσῃ ἔτι περισσότερον τὸ τραῦμα.

6) Ἐκ τῶν, ἐκ καισαρικῆς τομῆς γονιμοποιηθεισῶν ἐπακολουθητικῶς ἀγελάδων, δύο ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ γαλῆ ἔτεκον ἐπανειλημμένως φυσιολογικῶς.

Εἰς λοιπὰς περιπτώσεις δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐλέγξωμεν τὴν δυνατότητα τῆς ἀνα παραγωγῆς των, διὰ τοὺς λόγους οὓς διὰ κάθε περίπτωσιν περιγράφομεν.

7) Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ὑποστάσας καισαρικὴν τομὴν ἀγελάδας (περίπτωσης 1ης) διεπιστώθη αὐτόματος στειρώσις συνεπεῖα ὑπολειτουργίας τῶν ὠοθηκῶν. Φρονοῦμεν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἔχει καὶ γενικωτέραν σημασίαν μεταξὺ τῶν κινδύνων ἐκ καισαρικῆς τομῆς, δι' ὃ καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη τῆς στειρότητος χρήζει εἰς τὸ μέλλον εἰδικῆς μελέτης καὶ παρακολουθήσεως.

8) Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐσημειώθη θνησιμότης μητρικὴ, πλὴν τῆς αἰγός.

9) Εἰς τοὺς ὡς ἄνω διὰ καισαρικῆς τομῆς τοκετούς, δὲν ἔσχομεν οὐδέποτε νεογνικὴν ἢ ἐμβρυϊκὴν θνησιμότητα ἐκτὸς τῶν ἐκ τῶν προτέρων, (πρὸ

τῆς ἐπεμβάσεως) διαπιστωθεισῶν τοιούτων. Πιστεύομεν ὅτι εἰς τοῦτο συνετέλεσεν : α) ἡ τοπικὴ νάρκωσις, β) ἡ ἄνευ καθυστερήσεως ἐκτέλεσις τῆς καισαρικῆς τομῆς καὶ γ) ἡ μὴ διενέργεια τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης ἐπὶ πρώτων καὶ προῶρων ἐμβρύων.

10) Μετεγχειρητικῶς, εἰς οὐδεμίαν τῶν περιπτώσεών μας ἔσχομεν σοβαρὰς ἐπιπλοκάς, εἰμὴ μόνον τῆς αἰγός, ἡ ὁποία καὶ ἔθανεν συνεπείᾳ περιτονίτιδος καὶ βαρείας λοιμώξεως. Ἡ μετεγχειρητικὴ κοιλιοκήλη δὲν ἐσημειώθη οὐδέποτε, αἱ δὲ αἱμορραγίαι, αἱ ὀξείαι καὶ χρονίαι μολύνσεις, ὡς καὶ ἡ ρήξις τῆς μήτρας, ἔλλειψαν ὀλοσχερῶς ἀπὸ τὰς ἡμετέρας περιπτώσεις.

11) Ἀναφέρομεν μίαν συνδυασμένην ἐπέμβασιν καισαρικῆς τομῆς μετὰ ἐμβρυοτομῆς.

12) Τὰ ἀποτελέσματα τῶν διενεργηθεισῶν καισαρικῶν τομῶν ὑπῆρξαν εὐνοϊκὰ διὰ τὴν προστασίαν τῆς μητρὸς καὶ ἐμβρύου, χάρις τῆς πολυτίμου βοήθειάς τῶν ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ τὰ μέτρα ἀσηψίας λόγῳ περιβάλλοντος ἦσαν ἀνύπαρκτα.

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Ἀσπιώτῃ Ν. : Φαρμακολογία. Θεσσαλονίκη 1962.

Αναστάσιου Α. : Opération de la rupture de l'utérus chez une vache. Recueil de Medecine Vétérinaire, Paris Juillet 1960.

Berthelon M. : La Chirurgie Gynecologique et Obstétricale. Paris 1942.

Βλάχου Κ. : Κτηνιατρικὴ μαιευτικὴ μετὰ παθολογίας νεογεννήτου. 1958.

Craplet C. : Reproduction normale et pathologique des Bovius. Paris 1952.

Ζάχου Ζ. : Ἡ καισαρικὴ τομὴ διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Δελτίον Ἰατροχειρουργικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν. 1953.

Λογοδετοπούλου Κ. : Γυναικολογικὴ χειρουργικὴ. Ἀθῆναι 1950.

Λούρου Ν. : Μαιευτικὴ. Ἀθῆναι 1948.

Παπαγιάννη Σ. : Τὸ πρόβλημα τῆς καισαρικῆς τομῆς καὶ ἡ συχνότης αὐτῆς. Ἀρχεῖον Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας ἐν Ἑλλάδι, Φεβρ. 1959.

Σκουτέρη Α. : Ὁ τοκετὸς ἀπὸ βιολογικῆς-κλινικῆς καὶ νευροψυχικῆς ἀπόψεως. Ἀθῆναι 1959.

Στρούλιου Γ. : Ἡ καισαρικὴ τομὴ εἰς τὰ μηρυκασικὰ. Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας, Σεπτ. 1959.

Ταρλατζῆ Κ. καὶ Πανέτσου Α. : Ἡ καισαρικὴ τομὴ εἰς τὰ κατοικίδια ζῶα. Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας, Σεπτ. 1953.

Tavernier : Guide de pratique obstétricale chez les grandes femelles domestiques. Paris 1948.

Goffinet F. - Henneau A. : L'opération césarienne chez la vache. Ann. Med. Vét. Oct. 1950.

Χαραμῆ-Ζερβουδάκη : Στατιστικὴ Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς κλινικῆς. Ἀρχεῖα Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας ἐν Ἑλλάδι, Τ. 7, 1958.

Vicard A. : Operation Césarienne. Paris 1950.

R E S U M É**L'OPERATION CÉSARIENNE EN PRATIQUE**

P a r

AN. ANASTASIOU**Vétérinaire**

Dans son travail ci-dessus l'auteur décrit le mode opératoire de douze opérations césariennes exécutées d'une part à huit vaches laitières et d'autre part à deux truies, à une chèvre et une autre à une chatte. Les résultats ont été excellents sauf un échec de l'opération sur la chèvre. Dans le sudit travail on expose les différences de la fréquence de l'opération césarienne en comparaison entre la femme et les animaux en Grèce, ensuite on décrit le manuel opératoire adopté par lui-même, les sortes de dystocias suivant le cas et séparément, les résultats consécutifs des interventions et des informations ultérieures en ce qui concerne la fécondation future des animaux opérés. En suite il décrit le mode opératoire de l'anesthésie, au cas de stérilité sans cause apparente et une intervention césarienne combinée avec embryotomie.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ**ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ**

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 9-4-1964

Προεδρία : ΕΜΜ. ΜΑΤΘΑΙΑΚΗ

Ἐλαβε χώραν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 9 αἴθουσαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας. Παρόντες 41 ἑταῖροι.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως εἰσάγονται πρὸς ἔγκρισιν αἱ αἰτήσεις τῶν κτηνιάτρων κ.κ. 1) Κων. Κουσίδη 2) Ὁρ. Παπαδοπούλου, 3) Κων. Νέσκου, 4) Κων. Παπαναστασίου, 5) Γεωργ. Παπαϊωάννου, 6) Σπυρ. Μαρκάτη, 7) Δημ. Κούφα, 8) Ἄν. Γκώγκου καὶ 9) κ. Μαρίας Μαστρογιάννη διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῶν ὡς ἑταίρων τῆς Ε.Κ.Ε. Γίνονται ὁμοφώνως δεκταί.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δημ. Μπρόβας προβαίνει εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς μετὰ τῶν κ.κ. Ι. Καρδάση, Ι. Καραβαλάκη καὶ Χρ. Παπποῦ ἐργασίας τῶν ὑπὸ τὸν τίτλον : «Ἐρευνα ἐπὶ τῆς ἀντιγονικῆς ἀξίας τοῦ παραγομένου ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐμβολίου. Ἡ ἐργασία θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ε.Κ.Ε.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακοινώσεως διεξάγεται συζήτησις εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ κ.κ. Ἑλ. Τριαντόπουλος, Ν. Τζωρτζάκης, Π. Δραγώνας, Π. Μπαλωμένος καὶ Στ. Στουραίτης.